

[Niels Anker Kofoed]

I anledning af hr. Erik Andersens bemærkninger om, at det var sent, vi kom med vores forslag, må jeg for det første gøre opmærksom på, at regeringen startede forhandlinger med landbrugserhvervet sidste år den 12. april. De lovede os i december 1980, at man skulle have konsultationer med regeringen, og så skulle der komme en årsrapport. Denne årsrapport er ikke fremkommet endnu til folketinget, og man har ikke fremsat noget forslag i 1981 eller i dette år. Jeg vil gøre opmærksom på, at venstre fremsatte forslag i oktober måned 1981, så jeg synes, vi skal holde os fri for de bemærkninger om, at nogle har været sendrægtige. Bolden må spilles tilbage til dem, den kommer fra, nemlig regeringen.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Jeg synes, hr. Niels Anker Kofoed skal være forsigtig med at kritisere, hvad regeringen og landbruget har foretaget sig indbyrdes. Og når hr. Niels Anker Kofoed siger, at regeringen ikke har lavet en rapport, som man havde aftalt med landbruget, vil jeg gøre opmærksom på, at landbruget og regeringen har været enige om – og det har vi haft brevveksling om – at Gustav Wied-rapporten skulle anses for at være den rapport, der skulle udarbejdes for 1981, og at vi også her i folketinget har fremsat og fået vedtaget forslag om en negativ indkomstskat, har fremsat forslag om ændrede afskrivningsregler, har fremsat forslag om indekslån til landbruget og har fremsat forslag fra Jyllands Kreditforening om henstandslån.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg må gøre opmærksom på, at statsministeren stod på denne talerstol og meddelte folketinget, at man ville have denne procedure, og at man ville udarbejde en rapport. Folketinget og vi kan ikke vide, hvad landbruget og regeringen aftaler sammen. Det er dette folketing, der ikke har fået en rapport, og det er det, jeg har spurgt om. Gustav Wied-rapporten er ingen rapport i den forstand.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Når en rapport ikke er en rapport, opgiver jeg.

Grove (KF):

Da jeg lyttede til landbrugsministerens indledning her og fik oplysningerne om, hvor godt det gik for dansk landbrug – der blev jo lagt op til, at der ville komme store indtægtsstigninger for hovedparten af landbruget dels i år, dels i det kommende år – havde jeg på fornemmelsen, at ministeren gik lovlig vidt. Mon ikke ministeren skulle tage ud og tale med de tusindvis af familier, der i dette forår står over for en usikker fremtid. De spørger sig selv: kan vi få penge til at så, kan vi få penge til gødning, vil vi få lov at høste det, vi sår, eller skal vi på tvangsauktion inden? Det er tusindvis af familier, der i dette forår står i den situation. Jeg er ikke sikker på, at de ligesom landbrugsministeren føler, at det går virkelig godt, at landbruget tjener mange penge.

Det er vel også forståeligt, at de 20.000–30.000 landbofamilier med utålmodighed i dag spørger regeringen: er der en fremtid for os i dansk landbrug, eller skal vi gå fra hus og hjem? Vil regeringen komme med en reel landbrugspolitik, der også sigter lidt længere end blot i dag og i morgen, og som giver en tro på landbrugets fremtid inden for EF? Eller kommer landbrugsministeren blot med nye lappeløsninger.

Efter det, landbrugsministeren har sagt til os her i dag, tyder det hele på, at det er prisforhandlingerne i EF, der skal redde dansk landbrug. Det er i hvert fald i allerhøjeste grad det, regeringen satser på. Det var jo egentlig kun det, landbrugsministeren fortalte os her.

Landbrugsministeren har jo sagt gang på gang i dette år, at vi skal have højest mulige priser i EF. Vi ved, Frankrig har forlangt 15 pct.s prisstigninger. Forlanger landbrugsministeren også det i EF? Er det det udgangspunkt, man forhandler ud fra fra dansk side, eller har man ikke taget noget bestemt standpunkt? Siger man blot, man vil have højest mulige priser? Har man et fast standpunkt på det område?

Regeringen bør besvare disse spørgsmål af hensyn til vore 20.000–30.000 landbrugsfamilier. Hvis de ikke får et svar, vil mismodet brede sig derude i dette forår, og resultatet bliver en katastrofe for Danmark, for masser af virksomheder og for mange arbejdere, for